

“Er zal ook geen verjaarstaart zijn,” zei ze. “Want met meel alleen kan ik geen taart maken.”

Arm varkentje!

Hij keek eens naar de prijzen die hij gemaakt had. Hij keek naar de tafel die hij gedekt had. Hij dacht aan iedereen die hij gevraagd had om zes uur aanwezig te zijn, en toen ging hij voor de tafel op de grond zitten en hilde tranen met tuiten.

Terwijl hij zat te huilen, begon de klok te slaan. Hij sloeg één en twee en drie en vier en vijf en zes...

...en bij de zesde slag werd er op allerlei manieren op de deur geklopt en allerlei stemmen begonnen te zingen: “Lang zal hij leven, lang zal hij leven. Lang zal ons Feestvarken leven. In de gloria!”

Toen ging de deur open en al zijn vrienden kwamen binnen gemarcheerd.

De muis had zijn kruitwagen hoog opgeladen met lollies en pepermuntstokken en op zijn hoofd balanceerde een stuk kaas.

Na hem kwam de kat met een schotel vol gebakken vis en de hond tilde een hele gebraden patrijs boven zijn hoofd.

Het stekelvarken droeg een mand met eigengebakken soezen die zijn moeder hem had meegegeven en hij had ook nog een kan met melk bij zich.

De kip stapte binnen met een pastei die ze zelf had klaargemaakt en in de knapperige korst stond geschreven: “Voor jou!”

Het lam bracht een grote schaal met boterverse champignons en het kalf een nog grotere schaal vol appelmoes met kaneel.

En toen iedereen er was, kwam de jongen. Hij had een kolossale taart bij zich. De taart was bespoten met dikke, roze suiker en er stonden dunne, roze kaarsen op, die brandden. Ons Feestvarken was zo verbaasd en zo blij dat hij geen woord kon zeggen.

Hij kuste zijn moeder en hij liefkoosde zijn vriendjes, zijn heel gelukkige, ronde gezicht straalde en hij veegde zijn tranen af aan zijn nieuwe, rode overall.

En daarna begon het feest. Het was een geweldig feest!

